

skærpet dem deres Pligter, og for mig er der heller ingen Tvivl om, at det siden den Tid har været adskilligt bedre end tidligere. Vi ved ogsaa, at Provstesynene skal staa til Ansvar for, hvad de foretager sig. Forretningsgangen skulde da efter vor Mening blive den, at Provstesynene, som sagt, først og i særlig Grad skal foretage det aarlige Tilsyn med Præstegaardene. De afgiver selvfølgelig, naar de er færdige, en Indberetning til Stiftsøvrigheden i deres Stift, og det er da Stiftsøvrigheden, der træffer Bestemmelse om, hvilke Præstegaarde man ønsker, at den bygningskyndige skal gøre sig bekendt med. Det vil naturligvis fremgaa af Indberetningen, hvor det i særlig Grad kan være nødvendigt at underkaste Præstegaarden et nøjere Eftersyn, hvor der kan være Tale om større Restaureringsarbejder eller maaske fuldstændig Ombygning. Det er altsaa Stiftsøvrigheden, der bestemmer, hvad den bygningskyndige skal gøre sig bekendt med, og derefter afgøres det, om der skal bygges nye Præstegaarde, og hvilke større Restaureringsarbejder der skal foretages indenfor det enkelte Stift. Midlertidigheden har vi indført, for at man kan gøre Erfaringer i de kommende tre Aar, og for at der kan blive Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvorledes Forholdene overhovedet er, naar den Tid er gaaet.

Mindretallet indrømmer, at det har sin Betydning for Ensartetheden, at den bygningskyndige deltager i samtlige Afleveringssyn indenfor Stiftet. Paa den Maade vil han ogsaa have Lejlighed til at gøre sig bekendt med samtlige Præstegaardes Tilstand. Efter en Aarrække vil han være kommet dem alle igennem, saa at han ved, hvorledes de i det hele er med Hensyn til Bygninger og disses Vedligeholdelse. Men man maa ikke overdrive dette Hensyn til Ensartetheden. Vi gaar altsaa ind paa, at den bygningskyndige deltager i Afleveringssynene, og det kan lige saa godt gøres efter vort som efter Ministerens Forslag, som Flertallet har sluttet sig til.

Mindretallet har ment — det er ogsaa en særlig Grund for os —, at det er vor Pligt at tage økonomiske Hensyn ved Behandlingen af den Slags Lovforslag, selv om det naturligvis ikke er noget stort økonomisk Spørgsmaal, der her er Tale om. Som jeg allerede har udtalt, kan der ingen Tvivl være om, at vort Forslag vil blive langt det billigste. Efter Regeringsforslaget skal de 7 Embedsmænd, her skal

ansættes, aarlig koste Staten 25,000 Kr., og man kan være overbevist om, at selv om dette Beløb maaske vil slaa til i en Del Aar, vil der komme en Tid, hvor disse Bygningskonsulenter nok skal gøre os begribeligt, at dette langt fra er tilstrækkeligt. Skal de, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) udtalte, have omtrent hele deres Tid optaget, kan man være overbevist om, at det ikke vil vare ret længe, inden de 25,000 Kr. vil blive meget betydeligt forhøjet.

Man gør den Indvending imod vort Forslag, at man efter det ikke vil kunne faa kvalificerede Mænd til at paatage sig dette Arbejde. Efter vor Overbevisning vil der være 10 for 1 ude i Stiftet, som vil paatage sig det Arbejde, vi her vil overlade til dem. Det at blive Raadgiver for Kirkeministeriet og Stiftsøvrigheden giver den vedkommende en ret betydelig Anseelse, derom er der ingen Tvivl. Selvfølgelig er det vor Mening, at disse Folk skal have et rimeligt Vederlag for deres Arbejde. Jeg skal ikke her komme ind paa at fastslaa, hvad man f. Eks. med Hensyn til Afleveringssyn kan anse for en passende Betaling, men jeg vil have Lov til at nævne, at man vist maa mene, at 25 à 30 Kr. for en saadan Forretning, som maaske kan gøres paa en halv Dag, vil være et fuldt tilstrækkeligt Vederlag.

For i det hele at faa et Begreb om, hvor stort et Arbejde disse bygningskyndige vil faa ude i Stifterne, har vi ved Kirkeministerens Foranstaltning rettet Forespørgsel til de forskellige Stiftsøvrigheder om, hvor mange Nybygninger, hvor mange større Restaureringsarbejder og hvor mange Afleveringssyn der har fundet Sted ved Præstegaarde i 1915 og 1916. Paa den Maade kunde vi blive bekendt med, hvor stort et Arbejde disse Bygningskonsulenter overhovedet vilde faa at udføre, thi det er i særlig Grad de Ting, jeg har nævnt, de vil komme til at tage sig af. Det viser sig da, at der i Sjællands Stift i 1915 har været 23 Afleveringssyn, 2 Nybygninger og 12 større Istandsættelser. I 1916 i samme Stift 12 Afleveringssyn, 2 Nybygninger og 10 større Istandsættelser. I Fyns Stift var der i 1915 9 Afleveringssyn og 4 Nybygninger, i 1916 var der 12 Afleveringssyn og ingen Nybygninger, i Ribe Stift var der i 1915 20 Afleveringssyn, i 1916 var der 18 Afleveringssyn og i begge Aar 8 delvise Nybygninger. I Viborg Stift i 1915 var der 11 Afleveringssyn og 7 delvise Nybygninger, og i 1916 var der 11 Afleveringssyn og 2 delvise Nybygninger. Jeg